

עבודת ה' – Up and Up: Growing Each Day in Our לע"נ יוסף יואל בן חיים ע"ה

1) ויקרא (אמור) – פרק כג, פסוקים טו-טז

טו וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עמר התנופה: שבע שבתות תמימת תהיינה. טז עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום; והקרבתם מנחה חדשה לד'.

2) ר"ן - מסכת פסחים, דף כח. בדפי הרי"ף

ובהגדה גם כן אמרו, בשעה שאמר להם משה "תעבדון את האלקים על ההר הזה", אמרו לו ישראל: משה רבינו! אימתי עבודה זו? אמר להם לסוף חמשים יום; והיו מונין כל אחד ואחד לעצמו. מכאן קבעו חכמים לספירת העומר, כלומר בזמן הזה שאין לנו מביאין קרבן ולא עומר אלא מחשבין נ' יום לשמחת התורה כמו שמנו ישראל באותו זמן...

3) עבודת ישראל – ליום שני של פסח (ר' ישראל "המגיד" מקאזניץ זי"ע)

"עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום", רצה לומר כשלא עשה תשובה ולא העיר את עצמו תיכף בתחילת ספירת העומר, אל יאמר שאין לי עוד תקוה, אלא "עד ממחרת השבת השביעית תספרו", רצה לומר כל זמן שיש אפילו יום אחד מהספירה "תספרו", רצה לומר תוכל להאיר ביום זה כל החמשים יום על ידי תשובה.

4) בני יששכר – מאמרי חודש ניסן, מאמר יב, אות יא (ר' צבי אלימלך מדינוב זי"ע)

והנה כתב הרב הקדוש הנ"ל שעל כן אין מברכין שהחיינו על מצות הספירה כי אין התשוקה על הימים הנספרים רק על היום שאחר ימי הספירה, אז מברכין שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה כי כל ימי הספירה היינו סופרים ומצפים ליום הנכבד והנחשק ההוא...

5) ויקרא (בחקותי) – פרק כו, פסוק ג

אם בחקתי תלכו; ואת מצותי תשמרו, ועשיתם אתם.

6) רש"י (שם)

אם בחקתי תלכו - יכול זה קיום המצות? כשהוא אומר "ואת מצותי תשמרו" הרי קיום המצות אמור. הא מה אני מקיים "אם בחקתי תלכו"? שתהיו עמלים בתורה.

7) הדרן על סיום מסכת (ע"פ ספר חפץ חיים על התורה, פרשת בחקתי עמ' קעט)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לַפְּנִיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁשַׁמְתָּ חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שְׁמַתָּ חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׁאַנּוּ מְשַׁכְּמִים וְהֵם מְשַׁכְּמִים: אֲנּוּ מְשַׁכְּמִים לְדַבְרֵי תוֹרָה, וְהֵם מְשַׁכְּמִים לְדַבְרֵי בְטָלִים. אֲנּוּ עֲמָלִים וְהֵם עֲמָלִים: אֲנּוּ עֲמָלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֲמָלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנּוּ רְצִים וְהֵם רְצִים: אֲנּוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רְצִים לְבָאֵר שְׁחַת...

8) מסילת גד – עמ' יב (ר' גד אייזנר זצ"ל)

יש רכבת הנוסעת לעיר רחוקה, ואין לה תחנות באמצע הדרך, אלא נוסעת כל הדרך בלי לעצור. ברכבת כזאת יכול לנסוע רק מי שנוסע עד סוף הדרך. אולם יש רכבת אחרת, שגם היא נוסעת לאותה עיר, אך היא עוצרת בדרכה בהרבה תחנות. ברכבת זו יכול לנסוע גם מי שרוצה לנסוע חלק מהנסיעה, ואפילו רק תחנה אחת. בעבודת השי"ת יש חשיבות לכל "תחנה" שהאדם מגיע אליה. כלומר, אף שעל האדם ללכת מדרגה אחר מדרגה ולהשתדל להגיע אל השלימות – ואין סוף לדבר שיאמר אדם די בזה – מ"מ אי אפשר לומר שזה שהלך רק חלק מן הדרך וטרם הגיע עד המדרגה העליונה, שלא עשה ולא כלום – כי גם מה שעשה הוא חלק מן העבודה.

9) דרך המלך – פרשת תולדות, עמ' כד (ר' קלונמוס קלמיש שפירא זי"ע הי"ד מפיאסעצנא)

כי כל מצוה גבוהה היא וא"א לו לישראל שיבא אליה בפעם אחת, ורק כיון שעושה אליה הכנות כל הכנה היא עליה והתקרבות אל המצוה עד שבא אליה. משל למי שעולה להר גבוה האם רק בשעה שנמצא כבר על ראש ההר נאמר שעלה? גם כל פסיעה ופסיעה שפוסע עליה היא, ואף כשעומד עוד באמצע ההר כבר עלה להר למעלה מכל העם הנמצאים בארץ ובאם לא היה ההר גדול יותר כבר היה עולה להר. נמצא שהוא כבר עלה להר רק שעתה יש לו עוד לעלות להר השני שנמצא מעל ההר שעלה כבר. כן כל ההכנות שעושה הישראל למצוה עשיות ועליות הן, רק שהמצוה עוד יותר גבוה, ושוב עושה הכנות וכו' עד שיבא למצוה.

- (10) מסכת מגילה דף ו:**
 ואמר ר' יצחק אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי אל תאמן, יגעתי ומצאתי תאמן...
- (11) ספר חסידים - אות תתשס"ד (ר' יהודה החסיד זצ"ל)**
 ...ואם אדם טורח לדעת בזה העולם למודים אע"פ שאין לו לב עתה, יהיה לו לב במתיבתא דרקיע...
- (12) רמ"א - אורח חיים סימן תצד, סעיף ג**
 ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בבית הכנסת והבתים, זכר לשמחת מתן תורה.
- (13) מגן אברהם - שם, ס"ק ה**
 נוהגין להעמיד אילנות בבה"כ ובבתים ונ"ל הטעם שיזכירו שבועות נידונין על פירות האילן ויתפללו עליהם:
- (14) ויקרא (בחקותי) - פרק כו, פסוק ד**
 ונתתי גשמיכם בעתם; ונתנה הארץ יבולה, ועץ השדה יתן פריו.
- (15) רש"י (שם, ע"פ ספר אמונת עתיך - שבועות, עמ' נב)**
 ועץ השדה - הן אילני סרק, ועתידין לעשות פירות.
- (16) רוח חיים על פרקי אבות - פרק ג, משנה א (ר' חיים מוולאזין זצ"ל)**
 ...כי אי אפשר לבוא למדרגת לשמה אם לא שיהיה תחלה שלא לשמה. על דרך משל למלך שצוה לעבדו שיעלה לעליה, אין סברא בעולם שיכעוס עליו על שהוא עולה דרך מדרגות הסולם, ולא קפץ בקפיצה אחת מן הארץ לעליה, כי אי אפשר לעלות בלא מדרגות הסולם. והנמשל מובן, וכמו שאמרו (פסחים דף נ:): לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה. ורמזו במתק לשונם במלת "לעולם", היינו בקביעות תמיד...
- (17) דברים (עקב) - פרק ח, פסוקים א-ב**
 א כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות: למען תחיון ורבייתם, ובאתם וירשתם את הארץ, אשר נשבע ד' לאבותיכם. ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליקה ד' אלקיך זה ארבעים שנה במדבר: למען ענתך לנסותך, לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא.
- (18) בראשית (ויצא) - פרק כט, פסוקים יח-כ (ע"פ שיחות ר' שמשון פינקוס זצ"ל¹)**
 יח ויאהב יעקב את רחל; ויאמר: אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה. יט ויאמר לבן, טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר; שבה עמדי. כ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים; ויהיו בעיניו כמים אחדים באהבתו אתה.
- (19) והיא שעמדה**
 והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אהד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.
- (20) שיר השירים רבה - פרשה ה**
 א"ר ינאי "ראמות לאויל חכמות" (משלי כ"ד), לככר נקוב שתלוי באוירו של בית, הטפש אומר מי יכול להוריד לזה, והפקח אומר ולא אחר תלאו, אלא הריני מביא שני קנים ומחברן זה עם זה עד שאני מורידו, כך הטפש אומר מי יכול ללמוד התורה שבלב רבי, והפקח אומר והוא לא מאחר למדה, הריני לומד היום שתי הלכות ושתיים למחר עד שאני למד התורה של חכם זה
- (21) מעשה איש: תולדות ה"חזון איש" - חלק א, עמ' פז (נערך ע"י ר' צבי יברוב שליט"א)**
 פעם לאחר שעבר מחלה ליע, לא היי יכול לילך כרגיל, והלך לאיטו עד שהגיע למקומו. ואמר - הולכים לאט לאט, ולבסוף מגיעים. ואילו היינו עומדים על מקום אחד לא היינו מגיעים.

¹ פסח, ספירת העומר, שבועות - עמ' 107-108